

Візуальна лабораторія (керівник Стас Сукненко)

Стас розпочав роботу в Центрі (після перебування у Великій Британії) з «жертвовного» жесту: свою блиску-чу фільмотеку «кращих фільмів всіх часів і народів» — практично віддав у користування Центру, та ще й став їх синхронним перекладачем... Модератором дискусій. В лабораторії швидко утворилося поле добра, своєрідне братство людей, що не лише любили кіно.

Крім переглядів і дискусій, тут відбувались творчі проекти — на честь Тоніно Гуерри, Жана Кокто, поезії Нобелівських лауреатів. Фотовиставки культових постатей світового кіно. Вистави.

Оригінальною стилістикою відзначився проза-кіно-проект «8½» (його закупило TV). Тут найпопулярніші, найвідоміші письменники (Курков, Забужко та ін.) в режимі монологу згадували найяскравіші моменти власного життя, пов'язані «з кінематографом» (це фіксувалося). Виникала нова модель художнього спілкування, з ностальгійною пам'яттю дитинства, з загадками, що раптово виникали тут-і-зараз, зі спонтанними проривами в нове слово, новий жест.

Однією з особливо успішних стала ідея міні-кінофестивалю «Європейський експрес». Нині — вже Шостий (присвячений болгарському кіно). В межах кінофестивалю відбувалися безцінні зустрічі з новими фільмами сучасних класиків кіно і з власне класиками (Анджей Вайда, Кшиштоф Зануссі та ін.), з новими кіноідеями українського молодого художнього і документального кіно. Кіноуніверсум фестивалю — це кіно-реальність О. Довженка, С. Параджанова, Ю. Ілленка, І. Миколайчука, К. Кесльовського, Р. Поланського, А. Вайди, К. Зануссі, Н.Б. Джейлана та багатьох інших.

Фестиваль має і свою гуманістичну лінію — благодійної допомоги Сходу.